בס"ד

יום ה', י"א בשבט תשנ"ט (28 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי
אבא קובנר, 1978

ביום הגיעה למיומה פרשת ההעפלה משערות השלטון הבריטי עם עליית אחרוני המעפילים שהועלתו במתנועת המעצר בקפריסין לארץ-ישראל (1949). ההעפלה, שהבריטים כינו "עלייה בלתי-לגאלית" אורגנה כשאבה להביא השלטון על הפלתו. היא התחילה בסוף 1934 והגיעה לשיאה אחרי מלחמת עולם II, כשפליטי השואה/התורכבן ניסו להגיע לא"י בספינות. [יומן צבי]

את הלורד הרברט סמואל, בשנת תשכ"ג (1963). סמואל, שהיה הנציב העליון הראשון של הבריטים בארץ ישראל, היה גם השר היהודי הראשון בממשלת בריטניה. [יומן צבי]

על דגל הימין, שאוחזו נקרוא, כתוב: השאר בפרשת "בשלח".
ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד בואם אל ארץ נושבת..."
"באורה, יש מקום לשאול: אם במדבר נכון ישראל להשתחוה כמו, ולנסים כאלה, בארץ ישראל אשר עיני ה' אלוקיך בה" לא כל שכן שהיו רואים נסים כאלה? אבל, אם כניסת עם ישראל לארץ ישראל פסקה המן. האם הכניסה לארץ היא חו"ת ירידה בדרגה? אך, באמת, הכניסה לארץ ישראל היא עליה בדרגה. הנסים שנעשו במדבר לא פסקו למרות שהיו עליות וירידות במידת קרבת עם ישראל אל ה', כיון שמטרתם היתה לקיומו של העם במקום ובמצב של-מעלה. אבל בארץ ישראל, בקשר בין הקב"ה לבין עמו הוא דינמי ומשתנה בהתאם להתנהגותו של עם ישראל, או כפי שאנו אומרים פתיחת "קריאת שמע":
"והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי... ונתתי מטר ארצכם בעתו... ואספת דגנך... ואכלת ושבעת... פן יפתה לבבכם... ועצר את השמים... והאדמה לא תתן את יבולה..."
יתכן כי שם של שכר ועונש הוא יתכן קרוב יותר מאשר נס קבוע שאינו תלוי במצב הרוחני של העם. [ספר התודעה]

בשבת שירה (שבת זו) קבע המהר"ל מפרעמישלאן מנהגים לעסוק את כל הילדים לתאבר בבית הכנסת, ובזה על המלמדים לספר לילדים את סיפור קריעת ים סוף, ובין היתר איך שהילדים קטפו פירות מהאילנות שבים והאכילו את הציפורים. [לוח דבר בעתו]

כניסת שבת: 16:50
צאת השבת: 17:49

שבת שלום ויום נעים!